

dezvoltare controlată a ofertei de jocuri de noroc, atribuirea acestui drept unei singure întreprinderi depășește ceea ce este necesar, în sensul că același obiectiv poate fi urmărit în mod util și prin atribuirea acestui drept mai multor întreprinderi?

3. În cazul în care, referitor la cele două întrebări preliminare de mai sus, se consideră că atribuirea, potrivit dispozițiilor naționale în discuție, a unui drept exclusiv pentru desfășurarea, gestionarea, organizarea și funcționarea jocurilor de noroc nu este compatibilă cu articolele 43 și 49 din Tratatul CE: (a) se poate admite, în temeiul acestor dispoziții din tratat, ca autoritățile naționale să nu examineze, în cursul unei perioade tranzitorii necesare pentru adoptarea dispozițiilor compatibile cu Tratatul CE, cererile privind inițierea unor astfel de activități prezentate de entități stabilite în alte state membre? (b) în cazul unui răspuns afirmativ, pe baza căror criterii se stabilește întinderea acestei perioade tranzitorii? (c) dacă nu se admite o perioadă tranzitorie, care sunt criteriile pe baza cărora autoritățile naționale trebuie să evalueze cererile respective?

A acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-189/11)

(2011/C 186/27)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și C. Soulay, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că

- prin aplicarea regimului special pentru agențiile de turism în cazurile în care serviciile de turism au fost prestate în raport cu altă persoană decât clientul;
- prin excluderea de la aplicarea regimului special menționat a vânzărilor către public efectuate de agențiile care vând cu amănuntul și care intermediază în nume propriu călătorii organizate de agențiile tur-operatoroare;
- prin autorizarea agențiilor de turism, în anumite împrejurări, să înscrie în facturi o sumă globală fără legătură cu TVA-ul plătit efectiv de client și prin autorizarea acestuia din urmă, în cazul în care este persoană impozabilă, să deducă această sumă globală din TVA-ul de plătit și

- prin autorizarea agențiilor de turism, în măsura în care le este aplicabil regimul special, să determine baza de impozitare pentru TVA în mod global pentru fiecare perioadă fiscală,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310, 226, 168, 169 și 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾,

- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că aplicarea regimului special pentru agențiile de turism efectuată de Regatul Spaniei, în măsura în care nu se limitează la serviciile prestate clienților, astfel cum prevede directiva, ci se extinde la operațiunile realizate între agențiile de turism, contravine dispozițiilor din legislația în materie de TVA.

În plus, nici excluderea de la regimul special menționat a vânzărilor către public efectuate de agențiile care vând cu amănuntul și care intermediază în nume propriu călătorii organizate de agențiile tur-operatoroare nu este justificată în raport cu directiva, întrucât, în opinia Comisiei, astfel de activități intră fără nicio îndoială în cadrul activităților care fac obiectul regimului special.

Comisia consideră că încalcă Directiva privind TVA-ul și normele spaniole care autorizează agențiile de turism, fără vreun temei în directiva menționată, să înscrie pe facturi o sumă globală a TVA-ului fără legătură cu TVA-ul plătit efectiv de client, normele care îl autorizează pe acesta din urmă, în cazul în care este persoană impozabilă, să deducă această sumă globală din TVA-ul de plătit, precum și normele care permit agențiilor de turism, în măsura în care le este aplicabil regimul special, să determine baza de impozitare pentru TVA în mod global pentru fiecare perioadă fiscală.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 28 aprilie 2011 de Lan Airlines S.A. împotriva Hotărârii pronunțate la 8 februarie 2011 în cauza T-194/09 — Lan Airlines, S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

(Cauza C-198/11 P)

(2011/C 186/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Lan Airlines S.A. (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)